

[Oluf Pedersen.]

at give kommunerne denne adgang, og når de radikale sammen med socialdemokratiet som regering stillede forslag om det for 20 år siden . . . (*Jørgen Jørgensen [Lejre]:* og for 4 år siden!) . . . hvor længe skal vi så vente nu? Jeg synes, det er en dårlig lovgivning. Nej, lad os nu få dette gennemført i stedet for at stoppe det hele med at snakke om, at vi har ikke tid. Vi har såmænd tid nok til at lave en sådan lov, og jeg forstod den højtærede finansminister således, at regeringen ikke, i alt fald ikke på forhånd, stillede sig afvisende. Det vil sige, at der ikke hos regeringen er nogen lyst til selvmord, selvom en sådan lovgivning skulle opnå flertal i udvalget og flertal i tinget; men iøvrigt mener jeg, at hvad der er flertal for i tinget, må vedtages, uafhængigt af om det passer den regering, man på et givet tidspunkt har, eller ikke.

Holger Eriksen: Jeg skal ikke forlænge denne diskussion, men blot sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at selvom vi fra socialdemokratiets side er klar over, at bygningsskatten virker uretfærdigt, følger deraf ikke, at vi ubetinget vil være med til at gennemføre noget, som måske kan komme til at virke endnu mere uretfærdigt på et andet område. Små skridt kan undertiden være hensigtsmæssige, men det kan jo også gå sådan, at man forsyner en gammel klædning med en lap, der i sig selv er så grim og utiltalende, at klædningen havde set bedre ud med det lille hul, som denne lap skulle dække. Når det ærede medlem lægger så megen vægt på, hvad der blev vedtaget i folketinget — men ikke i landstinget — for 20 år siden på foranledning af den socialdemokratiske-radikale regering, må det ærede medlem jo ikke glemme, at der er noget, der hedder tidsfaktoren, som spiller en rolle. På det tidspunkt var der god grund til at gennemføre en sådan lov, og jeg nærer heller ikke tvivl om, at udviklingen vil forme sig sådan, at der ikke vil gå ret lang tid, før det også vil være hensigtsmæssigt at gennemføre den. Men det ærede medlem må ikke glemme, at teorien med hensyn til grundskyld er den, at hvis man lægger øget grundskyld på de værdifulde grunde i den indre by, vil der i stedet for blive bygget på de billige grunde i udkanten, hvorpå der ikke er lagt en sådan grundskyld, og det vil bevirke, at folk flytter derud, hvorefter der bliver mindre efterspørgsel efter de dyre lejligheder i den indre by, således at huslejen falder dør. Altså, formålet med en sådan skat er teoretisk at ramme grundbesidderne.

Men hvis vi i dag med den bolignød, vi har, lægger en øget skat på de bebyggede grunde i byerne, betyder det automatisk, at huslejen forhøjes. Thi selvom det ikke er rigtigt, at grundejerne har det så slemt, som de påstår, er det i hvert fald givet, at lægger man en øget skat på deres ejendomme i den foreliggende situation, bliver man nødt til at hæve huslejen i forhold dertil, og så bliver det en skat på lejerne og intet andet. Det er i virkeligheden at kompromittere grundskyldtanken, og derfor må det ærede medlem undskylde, at vi ikke fra socialdemokratiets side er parat til at gå med dertil på et tidspunkt, hvor det ikke kan gavne, men kun skade.

Alfred Jensen: Hvis man af retsforbundets forslag kunne se, at en forøgelse af grundskylden i de kommuner, der er tale om, automatisk ville betyde en formindskelse af de personlige skatter, ville mit parti ingen betænkelighed have derved. Men det ærede medlem som ordfører for forslagsstillerne vil vel ikke påstå, at en forøgelse af grundskylden automatisk bringer en lettelse i de personlige skatter. Jeg kan vise ham adskillige tilfælde, hvor man opkræver langt, langt mere i skat, end man har brug for, og der er intet, der tyder på, at hvis man giver en sådan mulighed for forhøjelse af grundskylden, vil det betyde en sænkning i den personlige beskatning. Hvis det ærede medlem imidlertid kan komme med en forklaring, der sandsynliggør, at noget sådant er tilfældet, har vi overhovedet ingen betænkeligheder derved.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg råder til, at man ikke i forhandlingen uddyber modsætningerne mellem partierne så stærkt, at mulighederne for at få et fornuftigt resultat ud af de udvalgsforhandlinger, der nu skal i gang, forringes. Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen kan være ganske rolig for, at mit parti nu såvel som i 1929 og for 3—4 år siden, da vi stillede vort eget forslag, er tilhænger af, at kommunerne skal have ret til frit at bestemme ligningsforholdet, og af, at den forhøjelse af ejendomsskatteerne, der bør finde sted, bør finde sted på grundskylden alene og ikke på bygningerne. Dette har vi været opmærksom på i mit parti i mange, mange år, og vi har gjort forsøg på at gennemføre det, og det står vi ved den dag i dag. Det, der er problemet nu, er, om vi for det kommende skatteår kan få en ordning, som kan afbøde en del af de uheldige